

Gaardmændene ville. Jeg har tværtimod erfaret, at en stor Mængde, og jeg tør godt sige, den største Mængde af Gaardmændene er imod den lige kommunale Valgret, og dersom det ærede Medlem, jeg nys nævnte, vilde læse Nationaltidende for i Morges igennem, vilde han finde, at de højstbeskattede i et Sogn ved Kolding langt fra ønske den lige kommunale Valgret til Trods for, at de fleste af Kredsens Beboere sikkert have stemt for Regeringskandidaten.

Hvis vi gaa til at gennemføre lige kommunal Valgret, begaa vi efter min Mening en ingeniørlig Uretfærdighed. Naar vi se paa, hvorledes Skatten udskrives og fordeles paa Landet, finde vi, at den udskrives dels paa fast Ejendom og dels paa Formue og Lejlighed. Af hvilken Grund skulde nu den, der svarer Skat 2 Gange, ikke have en lidt større Ret til at sige, hvorledes Kommuneraadet skal sammensættes, end den, der kun svarer Skat 1 Gang. Nu siges det ofte, at der svares Skat efter Evne paa Landet. Ja, det er dog et stort Spørgsmaal, hvorvidt det virkelig er Tilfældet. Saafremt vi ved de Regler for Udskrivning af Formue- og Lejlighedsskatten, som vi lægge til Grund, ramme Skatteevnen i det rette Forhold, kunne vi ganske vist sige, at den nævnte Skat svares efter Skatteevnen. Men Skatten paa fast Ejendom svares jo langt fra efter Evne. Nu kan der anføres lige overfor mig: Skatten paa fast Ejendom kender man, naar man køber Ejendomme. Ja, ganske vist ved man, at den er til Stede, og man ved ogsaa, hvor stor den er i det paagældende Øjeblik, men man ved ikke, hvad der senere kan blive paalagt, dels ad Lovgivningens Vej og dels ad administrativ Vej til forøget Udgift paa de faste Ejendomme. Og at det ikke er Smaabeløb, som saaledes i de sidste Aar ere kastede over paa disse, kunne de Herrer se ved at undersøge Statistisk Tabelværk, der viser, at Landkommunerne i 1896 opkrævede af fast Ejendom et Skatbeløb af 8,040,000 Kr., medens de i 1903 opkrævede 10,782,000 Kr. Altsaa Skatten paa fast Ejendom i Sognekommunerne er i de 7 Aar stegen med 38 pCt. Naar jeg for 7 Aar siden købte en Ejendom og beregnede den Skat, der hvilede paa den til Kommunen som en Driftsudgift og derefter bestemte den Pris, jeg vilde give for den, saa bliver jeg — selv om jeg beregnede Skatten lidt rigelig — jo egentlig brøstholden, naar jeg efter 7 Aars Forløb skal svare 38 pCt. mere og skal

svare dem, hvad enten jeg ejer Ejendommen kvit og frit, eller jeg har den forgældet til sidste Skilling. Det er ikke at svare Skat efter Evne, som nogle af de Herrer vilde gøre gældende her ved 1ste Behandling.

Nu er det jo det kommunale Raad, som har at tage Bestemmelse om, hvor meget af Kommunens Udgift der skal liges paa fast Ejendom, og hvor meget paa Formue og Lejlighed, og saa skulde man afskære de faste Ejendomsbesiddere fra at faa en Hovedindflydelse eller i alt Fald en stor Indflydelse paa dets Sammensætning og derigennem udelukke dem fra at varetage deres Tarv og Interesse i, at de faste Ejendomme ikke blive for højt beskattede! Det anser jeg for at være en Uretfærdighed. Den, som tilfældig bor i Kommunen, og som har en løs Eksistens, er ikke saa stærkt knyttet til Kommunen som den, der har fast Ejendom. Sæt, at vi have en Kommune, som Størsteparten af Beboerne kun løst ere knyttede til, saa kunne disse bestemme Majoriteten i Kommuneraadet, der har i sin Magt at forøge de kommunale Udgifter, som de senere kunne unddrage sig for at indfri ved at fraflytte Kommunen, hvilket Ejeren af fast Ejendom ikke kan. Selv om han nemlig ved Salg af Ejendommen fraflytter Kommunen, vil den solgte Ejendom have Forpligtelsen til at svare en vis Skat, som forringer dens Salgsværdi. Derfor ser jeg ikke rettere, end at den lige, almindelige Valgret absolut maa kaldes en knusende Uretfærdighed, saa længe Skatterne til Kommunen paa Landet hvile saa stærkt paa de faste Ejendomme og saa lidt paa Formue og Lejlighed. Jeg skal oplyse, at medens der i 1903 udrededes 10,782,000 Kr. af de faste Ejendomme, udrededes der kun 8,747,000 Kr. af Formue og Lejlighed. Det er altsaa langt den overvejende Del af Skatten, der udredes af de faste Ejendomme, og i enkelte Kommuner er Forholdet jo ganske anderledes grelt end her, hvor Tallet er lagt sammen for alle Kommuner i Landet.

Jeg kan godt forstaa, at Socialdemokraterne ere særdeles glade ved denne Lov, thi de faa ikke alene paa Landet, men ogsaa i Købstæderne en ganske overordentlig Indflydelse paa Kommuneraadenes Sammensætning. Ganske vist ville de, hvis Regeringsforslaget vedtages i den foreliggende Form med Forholdstalsvalg, tabe en Del her i København. Men Socialdemokraterne ere saa kloge Mænd, at de sige: hvor meget vi end tabe i København, ere og blive vi dog en Majoritet, og